

תת"ע 9323/09/19 - רבקה חנה כהן נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 9323-09-19 מדינת ישראל נ' כהן
תיק חיצוני: 41117227565

מספר בקשה: 2

בפני כבוד השופטת שרית זוכוביץ-אורי
מבקשת רבקה חנה כהן
נגד מדינת ישראל
משיבה

החלטה

בפני בקשה לעיון חוזר בהחלטתי מיום 16.6.2020 בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר התייצבות המבקשת ביום 16.12.2019.

המבקשת קיבלה דו"ח מסוג ברירת משפט המייחס לה עבירה של אחיזה או שימוש בטלפון שלא באמצעות דיבורית בזמן נהיגה בניגוד לתקנה 28(ב)(1)(א) לתקנות התעבורה תשכ"א-1961 בתאריך 21.5.2019.

ביום הדיון לא התייצבה המבקשת בבית המשפט, ומשכך נשפטה בהעדרה ונגזר עליה קנס המקורי בסך 1,000 ₪.

טענות הצדדים

טענות המבקשת

המבקשת חזרה על הטענות אותן העלתה במסגרת בקשתה הראשונה. לטענתה, לאחר המקרה ומשלא זומנה לדיון ניסתה לעקוב אחר פנייתה באמצעות המוקד הטלפוני שם נמסר לה כי תקבל זימון לדיון.

המבקשת הוסיפה כי לפני מספר חודשים ניגשה לבית המשפט לתעבורה וגילתה כי נשפטה בהיעדרה. לטענתה, לאחר שביקשה לראות אישור מסירה הוא לא היה קיים.

טענות המשיבה

המשיבה חזרה על טענתה כי ההזמנה לדיון נשלחה לכתובתה של המבקשת, כפי שצוינה בבקשתה להישפט, באמצעות דואר רשום, אולם דבר הדואר חזר בציון ההערה "לא ידוע" ומשכך אין למבקשת אלא להלין על עצמה.

לטענת המשיבה בית המשפט הסתפק בהשתתף הקנס המקורי על המבקשת ומשכך שלא נגרם לה עיוות דין.

דין

סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ברע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל מיום 29.12.09 נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדין אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדין ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קבלת ההזמנה לדין וקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשמת

המבקשת שבה על טענתה כי לא קיבלה הודעה או זימון לדין שנקבע בעניינה.

על-פי אישור המסירה, שצורף לתגובת המשיבה, ההזמנה לדין שנקבע ליום 16.12.2019 נשלחה לכתובתה של המבקשת אותה ציינה בבקשתה להישפט וחזרה בציון ההערה "לא ידוע" בתאריך 1.9.2019.

בעניין זה קבע כב' השופט כדורי בעפ"ת 47166-01-20 רשק נ' מדינת ישראל מיום 12.5.2020 כי:

"כעולה מאישור המסירה בתיק בית המשפט קמא הודעת הקנס נשלחה למערער והושבה על ידי דואר ישראל בציון "לא ידוע". המערער מאשר כי הודעת הקנס נשלחה לכתובתו הרשומה. במצב דברים זה, על מנת להרים את הנטל ולהוכיח כי הודעת הקנס לא הומצאה לו בנסיבות שאינן תלויות בו, היה עליו להראות כי דברי דואר מתקבלים על ידו בכתובת האמורה, כך שהכיתוב הנ"ל על גבי אישור המסירה על גבי אישור המסירה שגוי".

גם בבקשה הנוכחית לא הוכחה המבקשת כי לא קיבלה את דבר הדואר בנסיבות שאינן תלויות בה.

בנסיבות אלה לא מצאתי לשנות קביעתי מיום 15.6.2020 כי ההזמנה לדין נמסרה למבקשת כדין וכי לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותה לדין.

האם קיים חשש לעיוות דין

גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 סעדא נ' מדינת ישראל (24.4.2018)).

ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דין יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18 עמיד גיש נגד מדינת ישראל מיום 27.5.2018).

גם בבקשה הנוכחית לא העלתה המבקשת כל טענה באשר לחשש לעיוות דין שעלול להיגרם לה.

בנסיבות אלה לא מצאתי לשנות קביעתי מיום 15.6.2020 לפיה אי ביטול פסק הדין לא יגרום לחשש לעיוות דין שייגרם למבקשת.

בנסיבות אלה הבקשה נדחית.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ח אב תש"פ, 18 אוגוסט 2020, בהעדר
הצדדים.